

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ 1 เรสะโลนิกา

เปาโล สilas และทิโมธี เขียนจดหมายฉบับนี้ในปีค.ศ. 52 และพวกคริสเตียนที่เมืองเรสะโลนิกาก็รู้จักท่านทั้งสามนี้ด้วย (1:1) เปาโลเป็นผู้ก่อตั้งคริสตจักรที่เมืองเรสะโลนิกา (กจ 17:1-10) เราไม่รู้มากเกี่ยวกับการประกาศของเปาโลในเมือง เรสะโลนิกา แต่เราทราบจากกิจการ 17:2 ว่าเปาโลได้ประกาศอยู่ที่นั่นเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 3 สัปดาห์ หรือ 3 วันสะบาโต จดหมายสองฉบับนี้ (1 และ 2 เรสะโลนิกา) ดูเหมือนว่า เป็นจดหมายฉบับแรกของเปาโลมีเหตุผลบางอย่างที่ทำให้เราเชื่อว่าจดหมายสองฉบับนี้เขียนขึ้นในเวลาไม่ห่างกันเท่าไร และเขียนขึ้นขณะที่เปาโล Silas และทิโมธียังอยู่ที่เมืองโครินธ์ (กจ 18:5) และเป็นเวลาที่เปาโลเพิ่งออกมาจากเมืองเรสะโลนิกานั้นเอง

ใน ขณะที่เปาโล อยู่ที่เมือง เร สะ โลนิ กา ไม่นานเท่าไร ก็มีฝูงชนชุมนุมกันข่มขู่ท่าน และท่านได้หนีไป (กจ 17:1-9) แต่หลังจากนั้น เปาโล ได้ส่ง Silas และทิโมธี ให้กลับไป ที่นั่นอีก (3:1-2) และคริสตจักรที่ดีก็ได้เกิดขึ้น

เป้าหมายของจดหมายฉบับนี้ก็คือ เพื่อให้พวกคริสเตียนนี้ได้เข้าใจถึงความจริงของการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซู และเพื่อหนุนใจ เขา ให้มีการดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์

โปรดสังเกตว่า ในตอนสุดท้ายของแต่ละบทได้พูดถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซู (1:9-10; 2:19-20; 3:13; 4:14-18; 5:23)

แบบอย่างที่ดีของคริสเตียนชาวเรสะโลนิกา

¹ เปาโล สิลวานุส และทิโมธี เรียน คริสตจักรของชาวเมืองเรสะโลนิกา ในพระเจ้าพระบิดาและพระเยซูคริสต์เจ้า ขอให้พระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเราและจากพระเยซูคริสต์เจ้า ดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด ² เราขอบพระคุณพระเจ้า เพราะท่านทั้งหลาย เสมอ และเมื่ออธิษฐานเราก็เอ่ยถึงท่าน ³ ในสายพระเนตรของพระเจ้าและพระบิดาของเรา เราระลึกถึงอย่างไม่หยุดหย่อนในกิจการที่เกิดจากความเชื่อของท่าน และการงานที่เนื่องมาจากความรัก และความ پاکเพียร ซึ่งเกิดจากความหวังในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ⁴ พี่น้องทั้งหลาย ผู้เป็นที่รัก เราทราบแน่แท้ว่าพระเจ้าได้ทรงสรรท่านทั้งหลายไว้แล้ว ⁵ เพราะข่าวประเสริฐของเรามีได้มาถึงท่านด้วยถ้อยคำเท่านั้น แต่ด้วยฤทธิ์เดช และด้วยพระวิญญาน บริสุทธิ และด้วยความไวใจอันเต็มเปี่ยมตามที่ท่านทั้งหลายรู้อยู่แล้วว่า เราเป็นคนอย่างไรในหมู่พวกท่าน เพราะเห็นแก่ท่าน ⁶ และท่านก็ทำตามอย่างของเรา และขององค์พระผู้เป็นเจ้า โดยที่ท่านได้รับถ้อยคำนั้นด้วยความยากลำบากเป็นอันมาก พร้อมด้วยความยินดีในพระวิญญาน บริสุทธิ ⁷ เพราะเหตุนั้นท่านจึงเป็นแบบอย่างแก่ทุกคนที่เชื่อแล้วในแคว้นมาซิโดเนียและแคว้นอาคาญา ⁸ เพราะว่าพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้เลื่องลือออกไปจากพวกท่าน ไม่ใช่แต่ในแคว้นมาซิโดเนียและแคว้นอาคาญาเท่านั้น แต่ความเชื่อของท่านในพระเจ้าได้เลื่องลือไปทุกแห่งหน จนเราไม่จำเป็นต้องพูดอะไรอีก ⁹ เพราะคนเหล่านั้นก็ได้รายงานเกี่ยวกับเราว่า ที่เราได้เข้ามาหาท่านทั้งหลายนั้นเป็นอย่างไร และกล่าวถึงการที่ท่านได้

ละทิ้ง รูปเคารพ และหัน มาหา พระเจ้า เพื่อ รับ ใช้พระเจ้า ผู้ทรงพระชนม์อยู่และเที่ยงแท้¹⁰ และรอคอยพระบุตรของพระองค์จากสวรรค์ ซึ่งพระองค์ทรงให้เป็นขึ้นมาจากความตาย คือพระเยซูผู้ทรงช่วยให้เราพ้นจากพระอาชญาที่จะมีมาภายหน้านั้น

2

ความรับผิดชอบของเปาโลต่อชาวประเสริฐ

¹ พี่น้องทั้งหลาย ท่านเองก็ทราบ ว่า การที่เรา มาหาท่านนั้นไม่ได้ไร้ประโยชน์เลย² แต่ถึงแม้ว่าเราต้องทนการยากลำบาก และได้รับการ อภัยศ ต่างๆ มา แล้วที่ เมืองฟีลิปปี ซึ่งท่าน ก็ทราบ อยู่ เราก็ยังมีใจ กล้า ในพระเจ้า ของเราที่ได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าแก่ท่านทั้งหลายโดยเผชิญ กับ อุปสรรค มากมาย³ เพราะว่า คำเตือนสติของเรามีได้เกิดมา จาก การ หลอก ลวง หรือ การ โสโครก หรืออุบายใดๆ⁴ แต่ว่าพระเจ้าทรงเห็นชอบที่จะมอบข่าวประเสริฐไว้กับเรา เรา จึง ประกาศ ไป ไม่ใช่เพื่อให้เป็นทีพอใจของมนุษย์ แต่ให้เป็นทีพอพระทัยของพระเจ้า ผู้ทรงชั้นสุดใจเรา⁵ เพราะว่าเราไม่ได้ใช้คำยกยอ ในเวลาใดเลย ซึ่งท่านก็รู้ อยู่ หรือมิได้ใช้คำพูดเคลือบคลุมเพื่อความโลภเลย พระเจ้าทรงเป็นพยานฝ่ายเรา⁶ และแม้ในฐานะเป็นอัครสาวกของพระคริสต์ เราจะเรียกร้องให้เป็นภาระก็ได้ แต่เราก็ไม่แสวงหาสง่าราศีจากมนุษย์ ไม่ว่าจะ เป็น จากท่าน หรือจาก คนอื่น⁷ แต่ว่า เรา อยู่ใน หมู่ พวก ท่าน ด้วย ความสุภาพอ่อนโยน เหมือนพี่เลี้ยงที่เลี้ยงดูลูกของตน⁸ เมื่อเรารักท่านอย่างนี้แล้ว เราก็มีใจพร้อมที่จะเพื่อแผ่เจือจาน มิใช่แต่เพียงข่าวประเสริฐของพระเจ้าเท่านั้น

แต่อุทิศจิตใจเราให้แก่ท่านด้วย เพราะท่านเป็นที่รักยิ่งของเรา ⁹ พี่น้องทั้งหลาย ท่านคงจำได้ถึงการทำงานอันเหน็ดเหนื่อย และความยากลำบากของเราเมื่อเราประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าให้แก่ท่าน เราทำงาน ทั้ง กลางคืน และ กลางวัน เพื่อ เรา จะ ไม่ เป็น ภาระ แก่ผู้ใด ใน พวกท่าน ¹⁰ ท่าน ทั้ง หลาย เป็น พยาน ฝ่าย เรา และ พระเจ้า ก็ ทรงเป็นพยานด้วยว่าเราได้ประพฤติตัวบริสุทธิ์ เทียงธรรม และปราศจากข้อตำหนิในหมู่พวกท่านที่เชื่อ ¹¹ ดังที่ท่านรู้แล้วว่า เราได้เตือนสติ หนุนใจและกำชับท่านทุกคน ดังบิดากระทำต่อบุตร ¹² เพื่อให้ท่านดำเนินชีวิตอย่างสมควรต่อพระเจ้า ผู้ทรงเรียกท่านให้เข้ามาในอาณาจักรและสง่าราศีของพระองค์

จงระวังการข่มเหงเหมือนที่พวกยิวได้เคยกระทำ

¹³ เพราะเหตุนี้เราจึงขอบพระคุณพระเจ้าไม่หยุดหย่อน เพราะว่า เมื่อท่าน ทั้ง หลาย ได้ รับ พระ วรณะ ของ พระเจ้า ซึ่ง ท่าน ได้ ยิน จาก เรา ท่าน ไม่ได้ รับ ไร อย่าง เป็น ค่า ของ มนุษย์ แต่ได้รับ ไร ตาม ความ เป็น จริง คือ เป็น พระ วรณะ ของ พระเจ้า ซึ่ง กำลัง ทำงาน อยู่ ภายใน ท่าน ทั้ง หลาย ที่ เชื่อด้วย ¹⁴ ด้วยว่า พี่น้องทั้งหลาย ท่าน ได้ ปฏิบัติตาม อย่าง คริสตจักร ของ พระเจ้า ใน แคว้น ยู เดีย ที่อยู่ฝ่ายพระเยซูคริสต์ เพราะว่าท่าน ได้ รับ ความ ลำบาก จาก พลเมือง ของตนเหมือนอย่างที่เขาเหล่านั้นได้รับจากพวกยิว ¹⁵ พวกยิว ได้ ปลง พระชนม์พระเยซูเจ้า และได้ ประหาร ชีวิต พวก ศาสดาพยากรณ์ ของ เขาเอง และได้ ข่มเหง พวกเรา และ ขัดพระทัยพระเจ้า และเป็นปฏิปักษ์ต่อคนทั้งปวง ¹⁶ โดยที่ขัดขวางไม่ให้เราประกาศแก่คนต่างชาติเพื่อจะให้พวกนั้นรอดได้ เพื่อ 'ให้การบาปของเขาเต็มเปี่ยมเสมอ' แต่ในที่สุด

พระพิโรธได้ตกลงบนเขา 17 พี่น้องทั้งหลาย แต่เมื่อเราถูกพรากไปจากท่านชั่วระยะเวลาหนึ่ง พรากไปแต่กายเท่านั้น ไม่ใช่จิตใจ เราจึงชวนขวยพรารณาอย่างยิ่งที่จะเห็นหน้าท่านอีก 18 เพราะเหตุนั้นเราอยากมาหาท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าคือเปาโลอยากมาหาแล้วหนเล่า แต่ซาตานได้ขัดขวางเราไว้ 19 เพราะอะไรเล่าจะเป็นความหวัง หรือความยินดี หรือมงกุฎแห่งความชื่นชมยินดีของเรา จำเพาะพระพักตร์พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เมื่อพระองค์จะเสด็จมา ก็มีใช้ท่านทั้งหลายดอกหรือ 20 เพราะที่ท่านทั้งหลายเป็นสง่าราศีและความยินดีของเรา

3

คำแนะนำ ความรัก และคำอธิษฐานของเปาโล

1 เหตุฉะนั้นเมื่อเราทนอยู่ต่อไปอีกไม่ได้แล้ว เราจึงเห็นชอบที่จะถูกปล่อยไว้ที่กรุงเอเธนส์ตามลำพัง 2 และได้ให้ทิโมธีน้องชายของเรา ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า และเป็นเพื่อนร่วมงานของเราในเรื่องข่าวประเสริฐของพระคริสต์ไปหาพวกท่าน เพื่อจะได้ตั้งพวกท่านไว้ให้มั่นคง และเพื่อจะได้ปลอบประโลมใจพวกท่านในเรื่องความเชื่อของท่าน 3 เพื่อจะได้ไม่มีใครหวั่นไหว ด้วยการยากลำบากเหล่านี้ ท่านเองก็รู้แล้วว่า เราถูกทรงกำหนดไว้แล้วสำหรับการนั้น 4 ด้วยว่าเมื่อเราได้อยู่กับท่านทั้งหลาย เราได้บอกท่านไว้ก่อนแล้วว่า เราจะต้องทนการยากลำบาก แล้วก็จริงอย่างนั้น ตามที่ท่านก็รู้อยู่แล้ว 5 เพราะเหตุนี้ เมื่อข้าพเจ้าอดทนต่อไปอีกไม่ได้ ข้าพเจ้าจึงได้ใช้คนไป เพื่อจะได้รู้ถึงความเชื่อของท่าน เกรงว่าผู้ทดลองนั้นได้ทดลองท่านด้วยประการหนึ่งประการใด แล้วงานของเราก็จะเป็นการเสียเปล่า 6 แต่บัดนี้เมื่อทิโมธีได้จากพวกท่านมาถึง พวกเรา

แล้ว และได้นำข่าวดีมาบอกเราเรื่อง ความเชื่อและความรักของท่านทั้งหลาย และว่าท่านได้ระลึกถึงเราอยู่เสมอด้วยความหวังดี และใฝ่ฝันจะเห็นเราเหมือนอย่างเราใฝ่ฝันจะเห็นท่าน ดูกัน ⁷ พี่น้องทั้งหลาย โดยเหตุนี้ความเชื่อของท่านได้ทำให้เราบรรเทาจากความทุกข์ยากและความลำบากของเรา ⁸ เพราะว่าถ้าท่านมันคงอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้า ชีวิตของเราก็สดชื่น ⁹ เราจะขอบพระคุณพระเจ้าเพราะท่านอย่างไรอีกจึงจะเหมาะ สำหรับบรรดาความชื่นชมยินดีซึ่งเรามีอยู่เพราะท่าน จำเพาะพระพักตร์พระเจ้าของเรา ¹⁰ เราอธิษฐานมากมายทั้งกลางวันกลางคืน เพื่อจะได้เห็นหน้าท่านอีก และจะได้เพิ่มเติมความเชื่อของท่านส่วนที่ยังบกพร่องอยู่ให้บริบูรณ์ ¹¹ บัดนี้ขอพระเจ้าเอง และพระบิดาของเรา และพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ทรงนำทางเราไปถึงท่าน ¹² และขอองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงให้ท่านทั้งหลายจำริญและบริบูรณ์ไปด้วยความรักซึ่งกันและกัน และแก่คนทั้งปวง เหมือนเรารักท่านทั้งหลาย ดูกัน ¹³ เพื่อในที่สุด พระองค์จะทรงให้ใจของท่าน ตั้งมั่น คงอยู่ในความบริสุทธิ์ ปราศจากข้อตำหนิต่อพระพักตร์พระเจ้า คือพระบิดาของเรา ในเมื่อพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะเสด็จมากับวิสุทธิชนทั้งปวงของพระองค์

4

จงรักษาตัวให้บริสุทธิ์

¹ พี่น้องทั้งหลาย ในที่สุดนี้ เราขอวิงวอนและเตือนสติท่านในพระเยซูเจ้าว่า ท่านได้เรียนจากเราแล้วว่า ควรจะดำเนินชีวิตอย่างไร จึงจะเป็นที่ ชอบ พระทัย พระเจ้า ขอให้ท่านดำเนินตามอย่างนั้นยิ่งๆขึ้นไป ² เพราะท่านทั้งหลาย

ทราบ คำบัญชาซึ่ง เราได้ให้ไว้กับท่าน โดยพระเยซูเจ้าแล้ว³ เพราะนี่แหละเป็น พระประสงค์ของ พระเจ้า คือให้ ท่าน เป็นคนบริสุทธิ์ เว้นเสียจากการล่วงประเวณี⁴ เพื่อให้ทุกคนในพวกท่านรู้จักที่จะรักษาภาชนะของตนในทางบริสุทธิ์ และในทางที่มีเกียรติ⁵ มิใช่ด้วยราคะตัณหาเหมือนอย่าง คนต่าง ชาติที่ไม่รู้จัก พระเจ้า⁶ เพื่อไม่ให้ผู้ใด ทำ ล่วง เกิน และ ลักลอบ ต่อ พี่น้อง ใน เรื่อง ไตๆ เลย เพราะว่า องค์พระ ผู้เป็น เจ้าทรง เป็น ผู้ทรง สนอง โทษ ต่อ บรรดา คน ที่ กระทำ อย่างนั้น เหมือนอย่างที่เราได้บอกไว้ก่อนแล้ว และได้เป็น พยาน แล้ว ด้วย⁷ เพราะพระเจ้า มิได้ทรง เรียก เรา ให้ เป็น คนลามก แต่ทรง เรียก เรา ให้ เป็น คนบริสุทธิ์⁸ เหตุฉะนั้น คนที่ บัด ทิ้ง มิได้ บัด ทิ้ง มนุษย์ แต่ได้ บัด ทิ้ง พระเจ้า ผู้ทรง โปรด ประทาน พระ วิญญาน บริสุทธิ์ ของ พระองค์ ให้แก่เรา ทั้ง หลาย ด้วย⁹ ส่วน เรื่อง การ รัก พี่น้อง ทั้ง หลาย นั้น ไม่จำเป็น ที่ จะ ให้ ข้าพเจ้า เขียน ถึง ท่าน เพราะ ว่า ตัวท่าน เอง ก็ รับ คำสอน จาก พระเจ้า แล้ว ว่า ให้ รัก ซึ่ง กัน และ กัน¹⁰ ความจริง ท่าน ได้ ประพฤติ ต่อ บรรดา พี่น้อง ทั่ว แคว้น มาซิโดเนีย เช่น นั้น อยู่ แต่ พี่น้อง ทั้ง หลาย เรา ขอ วิงวอน ท่าน ให้ มีความ รัก ทวี ขึ้น อีก¹¹ และ จง ตั้ง เป้า ว่า จะ อยู่ อย่าง สงบ และ ทำ กิจ ธุระ ส่วน ของ ตน และ ทำ การ งาน ด้วย มือ ของ ตน เอง เหมือน อย่าง ที่ เรา กำชับ ท่าน แล้ว¹² เพื่อ ท่าน จะ ได้ ดำเนิน ชีวิต ตาม อย่าง ที่ สมควร ต่อ หน้า คน เหล่า นั้น ที่ อยู่ ภาย นอก และ เพื่อ ท่าน จะ ไม่ ขาด สิ่ง ไต เลย

การเสด็จกลับมาและการรับขึ้นของคริสเตียน

¹³ แต่ พี่น้อง ทั้ง หลาย ข้าพเจ้า ไม่ อยาก ให้ ท่าน ไม่ ทราบ ถึง เรื่อง คน เหล่า นั้น ที่ ล่วง หลับ ไป แล้ว เพื่อ ท่าน จะ ไม่ เป็น ทุกข์ โศก เศร้า อย่าง คน อื่นๆ ที่ ไม่ มีความ หวัง¹⁴ เพราะ ถ้า เรา

เชื่อว่าพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์ และทรงคืนพระชนม์แล้ว เช่นเดียวกันบรรดาคนที่ล่วงลับไปในพระเยซูนั้น พระเจ้าจะทรงนำคนเหล่านั้นมากับพระองค์ด้วย ¹⁵ ในข้อนี้เราขอร้องให้ท่านทราบตามพระวาทะขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่า เราผู้ยังเป็นอยู่และเหลืออยู่จนถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมา จะล่วงหน้าไปก่อนคนเหล่านั้นที่ล่วงลับไปแล้วก็หามิได้ ¹⁶ ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าเองจะเสด็จมาจากสวรรค์ ด้วยเสียงกู่ก้อง ด้วยสำเนียงของเทพบิด และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และคนทั้งปวงที่ตายแล้วในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาก่อน ¹⁷ หลังจากนั้นเราทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่และเหลืออยู่ จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น เพื่อจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ อย่างนั้นแหละเราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิตย์ ¹⁸ เหตุฉะนั้นจงปลอบใจกันและกันด้วยถ้อยคำเหล่านี้เถิด

5

คริสเตียนจะไม่ถูกละไว้ในความมืดและพระพิโรธ

¹ แต่พี่น้องทั้งหลาย เรื่องวันและเวลาที่ทรงกำหนดไว้ นั้นไม่จำเป็น จะต้องเขียนบอกให้ท่านรู้ ² เพราะท่านเองก็รู้ดีแล้วว่า วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาเหมือนอย่างขโมยที่มาในเวลากลางคืน ³ เมื่อเขาพูดว่า “สงบสุขและปลอดภัยแล้ว” เมื่อนั้นแหละความพินาศก็จะมาถึงเขาทันที เหมือนกับ ความเจ็บปวด มาถึง หญิง ที่มี ครรภ์ เขาจะหนีก็ไม่พ้น ⁴ แต่พี่น้องทั้งหลาย ท่านไม่ได้อยู่ในความมืดแล้ว เพื่อวันนั้น จะไม่ มา ถึง ท่าน อย่าง ขโมย มา ⁵ ท่านทั้งหลาย เป็นบุตร ของ ความ สว่าง และ เป็น บุตร ของ กลาง วัน เราทั้งหลายไม่ได้เป็นของกลางคืน หรือของความมืด ⁶ เหตุฉะนั้น

อย่าให้เราหลับเหมือนอย่างคนอื่น แต่ให้เราเฝ้าระวังและไม่เมามาย ⁷ เพราะว่าคนนอนหลับก็ยอมหลับในเวลากลางคืน และคนเมาก็ยอมเมาในเวลากลางคืน ⁸ แต่เมื่อเราเป็นของกลางวันแล้ว ก็อย่าให้เราเมามาย จงสวมความเชื่อกับความรักเป็นเกราะป้องกันอก และสวมความหวังที่จะได้ความรอดเป็นหมวกเหล็ก ⁹ เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงกำหนดเราไว้สำหรับพระอาชญา แต่สำหรับให้ได้รับความรอดโดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ¹⁰ ผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา เพื่อว่าถึงเราจะตื่นอยู่หรือจะหลับ เราจะได้มีชีวิตกับพระองค์

การอำลาด้วยคำแนะนำและคำปลอบประโลมใจ

¹¹ เหตุฉะนั้นจงหนุนใจกัน และต่างคนต่างจงกอดกันขึ้นตามอย่างที่ท่านกำลังทำอยู่นั้น ¹² พี่น้องทั้งหลาย เราขอวิงวอนท่านให้รู้จักคนที่ทำงานอยู่ในพวกท่าน และปกครองท่านในองค์พระผู้เป็นเจ้า และตักเตือนท่าน ¹³ จงเคารพเขาให้มากในความรัก เพราะงานที่เขาได้กระทำ และจงอยู่อย่างสงบสุขด้วยกัน ¹⁴ แต่พี่น้องทั้งหลาย เราขอเตือนสติ พวกท่าน ให้ ตักเตือน คนที่เกะกะ หนุนน้ำใจ ผู้ที่ท้อใจ ชูกำลัง คนที่อ่อนกำลัง และมีใจอดเอา เบา สู้ ต่อ คนทั้งปวง ¹⁵ ระวังให้ดีอย่าให้คนใดทำชั่ว ตอบแทน การชั่ว ต่อคนอื่น แต่จงหาทางทำดีเสมอต่อ พวกท่านเอง และต่อคนทั้งปวงด้วย ¹⁶ จงชื่นบานอยู่เสมอ ¹⁷ จงอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ ¹⁸ จงขอบพระคุณ ใน ทุก กรณี เพราะนี่แหละ เป็น น้ำ พระทัย ของ พระเจ้า ใน พระ เยซูคริสต์เพื่อ ท่าน ทั้งหลาย ¹⁹ อย่าดับพระวิญญาณ ²⁰ อย่าประมาทคำพยากรณ์ ²¹ จง พิสูจน์ทุก สิ่ง สิ่ง ที่ดีนั้น จง ยึดถือ ไว้ให้มั่น ²² จง ระวัง เลี่ยงจากสิ่ง ที่ดูเหมือนชั่วทุกอย่าง ²³ และขอให้องค์พระเจ้า

แห่ง สันติสุข ทรง ตั้ง ท่าน เป็น คน บริสุทธิ์หมดจด และ
ข้าพเจ้าอธิษฐานต่อพระเจ้าให้ทรงรักษาทั้งวิญญาณ จิต
ใจ และ ร่างกาย ของ ท่าน ไว้ให้ปราศจาก การ ตีเตียน จน
ถึง วันที่พระ เยซูคริสตองค์พระ ผู้ เป็น เจ้าของ เรา เสด็จ มา
24 พระองค์ผู้ทรงเรียกท่านนั้นสัตย์ซื่อ และพระองค์จะทรง
ทำให้สำเร็จ 25 พี่น้องทั้งหลาย จงอธิษฐานเพื่อเราด้วย 26 จง
ทักทายปราศรัยพวกพี่น้อง ด้วยธรรมเนียม จวบ อันบริสุทธิ์
27 ข้าพเจ้า บัญชา ท่าน ทั้ง หลาย โดย องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า
ให้ท่านอ่านจดหมายฉบับนี้ให้บรรดาพี่น้องอันบริสุทธิ์ฟัง
28 ขอให้พระคุณของ พระเยซูคริสตองค์พระ ผู้ เป็น เจ้าของ
เรา ดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน [จดหมายฉบับ
แรกถึงชาวเรสะโลนิกา ได้เขียนจากกรุงเอเธนส์]

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English King James
Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2022 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a